

Sygn. akt IV Cz 562/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Jastrzębski (spr.)

Sędziowie SO: Elżbieta Jaroszewicz, Mariusz Struski

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2013r.

na posiedzeniu niejawnym

skargi dłużniczki W. J. na czynności komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Człuchowie Mariana Macikowskiego w sprawie KM 1465/12

z udziałem wierzyciela J. T.

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Chojnicach, I Wydziału Cywilnego, z dnia 20 czerwca 2013r., sygn. akt I Co 1299/12,

postanawia: **oddalić zażalenie**

Sygn. akt IV Cz 562/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek skarżącej o umorzenie postępowania egzekucyjnego (pkt 1), jak również oddalił wniosek o zawieszenie tego postępowania (pkt 2), nadto oddalił skargę dłużniczki na czynności komornika sądowego w postaci zajęcia świadczenia emerytalnego (pkt 3) oraz odrzucił złożoną przez nią skargę na czynności tego komornika w postaci zajęcia świadczenia emerytalnego (pkt 4).

W pisemnych motywach swojego orzeczenia Sąd I instancji wyjaśnił między innymi, że w zakresie wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego dłużniczka nie przedstawiła żadnych okoliczności, o jakich mowa w art. 823-825 k.p.c., a które dawałyby podstawę do jego uwzględnienia; odnosząc się zaś do skargi na czynności komornika, której przedmiotem było zajęcie świadczenia emerytalnego – Sąd zwrócił uwagę na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 6.11.2008r., III CZP 106/08; co do wniosku o zawieszenie postępowania wskazał z kolei, że brak było podstaw uzasadniających zastosowanie dyspozycji art. 821 k.p.c., ponieważ komornik sądowy prowadził egzekucję w oparciu o prawomocny tytuł wykonawczy, nadto uprawniony był do zajęcia świadczenia emerytalnego i dokonywania z niego potrąceń; natomiast w odniesieniu do skargi dłużniczki z dnia 25.04.2013r., którą otrzymała w dniu 1.10.2012r., Sąd Rejonowy powołał się na art. 767 § 4 k.p.c. i skargę tę odrzucił.

Jednocześnie Sąd meriti dodał, iż nie znalazł żadnych uchybień w podjętych przez komornika sądowego czynnościach, prowadzonych zgodnie z wnioskiem wierzyciela i w oparciu o prawomocny tytuł wykonawczy.

Z powyższym orzeczeniem nie zgodził się pełnomocnik dłużniczki, który zaskarżył je w części dotyczącej punktu 2 i 4.

Z treści uzasadnienia można wywnioskować, że nie zgadza się on ze złożonym przez H. B. (1) oświadczeniem o stanie rodzinnym i majątkowym, z powodu którego W. J. została bezprawnie obciążona kosztami procesu w sprawie I C 126/10. Z tego też względu, zdaniem skarżącego, Sąd Rejonowy zobowiązany był zawiesić postępowanie egzekucyjne do czasu prawomocnego rozpatrzenia wniosku dłużniczki o wznowienie postępowania we wspomnianej sprawie.

Jedynie w domysłach Sądu Okręgowego pozostaje, czy skarżący wnioskował o zmianę, czy też o uchylene postanowienia Sądu Rejonowego w zaskarżonym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie, jako pozbawione merytorycznej zasadności, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zakwestionowania przez skarżącego postanowienia Sądu Rejonowego w zakresie oddalenia wniosku dłużniczki o zawieszenie postępowania egzekucyjnego należy wskazać, że wskazane żądanie zostało złożone wraz ze skargą na czynności komornika sądowego, tj. w piśmie z dnia 29.10.2012r. Przedmiotowa skarga została jednak negatywnie rozpatrzona, a jedyną przesłanką zawieszenia postępowania egzekucyjnego, jako całości, była ewentualność uwzględnienia tej skargi. Brak zaś podstaw do jej uwzględnienia czyni w tej części niezasadnym wywiedzione zażalenie.

Pochylając się natomiast nad zażaleniem, wywiedzionym na tę część postanowienia, w której Sąd Rejonowy odrzucił skargę dłużniczki z dnia 25.04.2013r. na czynności komornika sądowego, należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy niewątpliwie słusznie odwołał się do dyspozycji art. 767 § 1 i 4 k.p.c. Po myśli tego artykułu, przysługującą na czynności komornika skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od dnia czynności, gdy strona której prawo zostało przez czynność naruszone bądź zagrożone, a w innych wypadkach – od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony, zaś w jego braku – od dnia, w którym czynność powinna zostać dokonana.

Tymczasem w niniejszej sprawie skarga została złożona po upływie wspomnianego terminu. Analiza akt potwierdza bowiem, że zawiadomienie o wszczęciu egzekucji dłużniczka otrzymała w dniu 1.10.2012r., a zatem termin do złożenia przez nią ewentualnej skargi upłynął jej bezpowrotnie z dniem 8.10.2012r., a więc kilka miesięcy przed zaskarżeniem tej czynności. Konstatując powyższe, Sąd I instancji prawidłowo, w oparciu o przepis art. 767³ k.p.c., przedmiotową skargę odrzucił.

Jedynie na uboczu należy dodać, że sam fakt wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania sądowego w sprawie I C 126/10 nie stanowi samoistnej przesłanki obligującej Sąd Rejonowy do zawieszenia postępowania egzekucyjnego. Dopiero zaś w razie uprawdopodobnienia, że skarżącemu grozi niepowetowana szkoda, sąd może, ale nie musi, wstrzymać wykonanie zapadłego wyroku w drodze egzekucji. Okoliczności przemawiających za zastosowaniem tej instytucji skarżąca jednak nie przedstawiła ani przed Sądem Rejonowym, ani tym bardziej w złożonym zażaleniu, ograniczając zaoferowaną w nim argumentację do subiektywnej oceny zachowania H. B. (2). Jednakże podniesione w tym zakresie argumenty nie mogą podlegać merytorycznej ocenie w postępowaniu toczącym się na skutek zażalenia.

Ponadto, jak słusznie dostrzegł Sąd I instancji, tego rodzaju argumenty skarżąca powinna była podnieść w apelacji od wyroku, wydanego w sprawie I C 126/10, co prowadzi do konstatacji, że miała ona możliwość uzyskania orzeczenia wstrzymującego wydanie wyroku stanowiącego podstawę egzekucji. Skarżąca jednak nie przedstawiła jakiegokolwiek dokumentu, czy orzeczenia, które uchylałoby natychmiastową wykonalność tytułu egzekucyjnego, wstrzymującego jego wykonanie, lub też orzeczenia pozbawiającego tytuł wykonawczy wykonalności.

Finalnie zatem stwierdzić należy, że zażalenie, jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. przy zastosowaniu art. 13§ 2 k.p.c.